

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820204718
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820204718.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v konaní o rozvod manželstva navrhovateľa - manžela Z. O., narodeného dňa XX.XX.XXXX, bytom L. číslo XXX a manželky S. O., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XXX, H., a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode maloletému Y. O., narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny K. - Q., na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. augusta 2021 č. k. 16P/41/2020-234, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie proti výroku V. o úprave styku otca s maloletým Y. **z a s t a v u j e.**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku VII. o trovách konania štátu **p o t v r d z u j e.**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom manželstvo účastníkov rozviedol (výrok I.), maloletého Y. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorej oprávnením i povinnosťou je maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach (výrok II.), určil nad výchovou maloletého Y. dohľad (výrok III.), rozhodol, že otec dieťaťa je povinný počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode, platiť na výživu maloletého Y. sumu 150,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť k rukám matky dieťaťa, mesačne vždy vopred, najneskôr do 25. dňa v mesiaci vopred (výrok IV.), upravil styk otca s maloletým Y., a to tak, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletým Y. v každom párnom kalendárnom týždni v čase od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom týždni v čase od piatka od 16.00 hod. do soboty do 18.00 hod., pričom si maloleté dieťa prevezme vždy vo vyššie uvedenom čase a dieťa odovzdá vo vyššie uvedenom čase v mieste bydliska matky (výrok V.), rozhodol, že matka dieťaťa je povinná dieťa na styk pripraviť a otcovi styk s dieťaťom umožniť (výrok VI.), uložil matke dieťaťa povinnosť nahradiť štátu - Slovenskej republike trovy konania vo výške 659,76 eur na účet Okresného súdu Prievidza, v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok VII.), uložil otcovi dieťaťa povinnosť nahradiť štátu - Slovenskej republike trovy konania vo výške 259,76 eur na účet Okresného súdu Prievidza, v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IX.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrh navrhovateľa - manžela o rozvod manželstva účastníkov je v celom rozsahu opodstatnený. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že od júna 2020 manželstvo účastníkov neplní žiadne funkcie stanovené Zákonom o rodine, a to výchovnú, ekonomickú, biologickú a vzájomnej pomoci. Z vyjadrenia navrhovateľa vyplýva, že k definitívnemu rozpadu manželstva došlo v súvislosti s tým, že manželka si našla mimomanželskú známosť. Manželka tvrdila, že k narušeniu vzťahov došlo už skôr, v súvislosti s tým, že mala

nehody s manželom. V tej súvislosti sa súd prvej inštancie priklonil k názoru navrhovateľa - manžela, keďže i svedkyňa M. H., sestra manželky, potvrdila, že manželka sa rozišla so svojim manželom kvôli priateľovi. Súd prvej inštancie uviedol, že keďže obaja manželia v súčasnosti už nemajú záujem na obnovení manželského spolužitia, a keďže manželka má nový partnerský vzťah, dospel k záveru, že rozvrat v manželstve účastníkov je hlboký, trvalý, bez predpokladu obnovenia vzájomného spolužitia, na základe čoho sú splnené podmienky stanovené Zákonom o rodine pre rozvod ich manželstva. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že spolužitie manželov nebolo dobré, čo zhodnotili vo svojich výpovediach i starší synovia manželky, ktorí potvrdili, že ich matka je pokojnejšia po rozchode so svojim manželom. Na základe uvedeného súd vyhodnotil, že rozvod manželstva rodičov maloletého Y. nebude v rozpore ani s jeho záujmom, keďže konfliktné prostredie rodičov by negatívnym spôsobom vplývalo na jeho psychický vývoj.

3. Čo sa týka úpravy rodičovských práv a povinností rodičov vo vzťahu k maloletému Y. na čas po rozvode, súd prvej inštancie vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, a to najmä záverov znaleckého posudku X/XXXX S.. I. A. U.. zo dňa 19.04.2021 a znaleckého posudku č.XX/XXXX zo dňa 07.05.2021 znalca K.. M. G. a jeho výsluchu. Prihliadol na vek maloletého a skutočnosti, že na výchovné prostredie matky, ktorá sa o neho riadne stará, je maloletý zvyknutý a dobre je adaptovaný i na sociálne prostredie, teda kolektív v MŠ a priateľov, ktorých má v mieste bydliska matky, zohľadnil skutočnosť, že sám maloletý preferuje výchovné prostredie matky a s otcom sa chce iba stretávať, maloletý má taktiež dobré vzťahy s priateľom matky. Z týchto dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru, že v súčasnosti je v záujme maloletého dieťaťa, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o deti vždy riadne postarala, čo potvrdili vo svojich výpovediach viacerí svedkovia. Vzhľadom na vzájomnú vzdialenosť bydlísk rodičov maloletého Y. podľa názoru súdu prvej inštancie nie je možné, aby maloletý bol v súčasnosti zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. V záujme maloletého je však čo najširšie stretávanie sa maloletého Y. s jeho biologickým otcom, ktorý má záujem podieľať sa na jeho výchove, a preto upravil styk otca s maloletým dieťaťom v rozsahu ako navrhol otec, t. j. v každom párnom kalendárnom týždni v čase od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom týždni v čase od piatka od 16.00 hod. do soboty do 18.00 hod. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť zo strany otca, túto súd určil s prihliadnutím na potreby maloletého Y., zárobkové možnosti otca maloletého dieťaťa, ktorý má vyživovaciu povinnosť len vo vzťahu k maloletému Y., pričom podľa jeho vlastných vyjadrení, jeho príjem zo zárobkovej činnosti predstavuje v priemere 800,- eur mesačne v čistom. Na základe toho súd prvej inštancie vyhodnotil, že je v schopnostiach i v možnostiach otca maloletého dieťaťa, aby platil na výživu maloletého Y. sumu 150,- eur mesačne, s prihliadnutím ku skutočnosti, že maloletý pôjde v súčasnosti do 1. ročníka ZŠ v súvislosti s čím budú u neho i zvýšené výdavky na krytie jeho potrieb so školou, pričom v prevyšujúcej časti potrieb je tieto povinná hradiť zo svojho príjmu matka dieťaťa.

4. Vzhľadom na osobnostnú charakteristiku matky s prihliadnutím i na odporúčenie znalca, v zmysle záverov vypracovaného znaleckého posudku a nie celkom stabilné vzťahy matky maloletého s jej terajším partnerom, dospel súd prvej inštancie k záveru, že je potrebné, aby nariadil nad starostlivosťou o maloletého Y. dohľad, a to v zmysle § 37 ods. 2 písm. b/ Zákona o rodine v platnom znení, kedy bude starostlivosť matky a výchovné prostredie matky vo vzťahu k maloletému Y. sledovaná a vyhodnocovaná.

5. Na návrh otca súd prvej inštancie v konaní nariadil znalecké dokazovania v súvislosti s čím otec dieťaťa zložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 400,- eur. Uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16P/41/2020-191 zo dňa 24.05.2021 súd priznal znalcovi K.. M. G., celkové znalečné vo výške 1 319,52 eur s tým, že uvedená suma bola vyplatená znalcovi vo výške 400,- eur zo zálohy zloženej otcom maloletého a zvyšok vo výške 919,52 eur z rozpočtových prostriedkov súdu. Vzhľadom k tomu, že vypracovanie znaleckého posudku v predmetnej veci bolo predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa za účelom posúdenia, ktoré výchovné prostredie a ktorého z rodičov je pre neho vhodnejšie, súd prvej inštancie zastával názor, že je spravodlivé, aby uvedené znalečné výdavky znášali obaja rodičia v rovnakom rozsahu, t. j. každý v jednej polovici. Z toho dôvodu zaviazal k náhrade trov štátu v zmysle § 55 a 57 CMP vo výške 1 z celkových trov, t. j. vo výške 659,76 eur matku dieťaťa a v rozsahu 1 otca dieťaťa, ktorý keďže zložil už preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 400,- eur je povinný zaplatiť zvyšok do polovice celkových trov, t. j. sumu 259,76 eur, a to obaja na účet Okresného súdu Prievidza, v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia, s prihliadnutím na výšku trov.

6. Proti výrokom V. a VII. tohto rozsudku podala odvolanie matka, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s výrokom týkajúcim sa styku otca s maloletým, nakoľko má za to, že z tohto výroku vyplýva, že otec dieťaťa môže tráviť so synom každý víkend len iný čas a ona má tiež právo tráviť s maloletým celý víkend, keďže v týždni chodí do školy. Domáhala sa, aby súd upravil styk otca so synom tak, že každý nepárny týždeň bude mať syna v čase od piatka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že matka bude mať možnosť tráviť so synom každý párny víkend. Taktiež žiadala, aby súd rozhodol aj o tom, ako bude maloletý tráviť Vianočné sviatky, letné, jesenné a zimné prázdniny. Pokiaľ ide o výrok VII. rozsudku žiadala, aby jej boli odpustené trovy konania v sume 659,76 eur, nakoľko je nezamestnaná a v práci v ktorej pracovala ako SZČO musela ukončiť pracovný pomer z dôvodu starostlivosti o maloletého, pretože nemôže pracovať na smeny. Uviedla, že kým si nenájde vhodné zamestnanie s vyhovujúcou pracovnou dobou, zabezpečuje náklady na domácnosť jej druh. Na základe uvedeného žiadala, aby súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a aby rozhodol v zmysle jej návrhu.

7. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že so synom sa chce aj naďalej stretávať tak ako mu bolo určené súdom, pričom má za to, že sama matka maloletého s takouto formou a časom stretávania súhlasila. Uviedol, že stále nie je presvedčený, že sa matka dokáže plnohodnotne postarať o syna. Poukázal na to, že aj psychológ aj kolízna opatrovníčka súhlasili s návrhom o stretávaní jeho a syna. So synom sa chcel stretávať v čo najširšom rozsahu a myslí si, že aj tých 6 dní je pre nich veľmi málo. Požiadal o ponechanie rozsudku v platnosti. Pokiaľ ide o stretávanie sa s dieťaťom počas sviatkov uviedol, že matka sa vyjadрила, že nemá problém sa dohodnúť tak nechápe, prečo chce určiť doby stretávania sa. Čo sa týka výroku VII. napadnutého rozsudku, uviedol, že sa k nemu nemá ako vyjadriť, asi len toľko, že matka maloletého už pracuje.

8. Kolízny opatrovník maloletého sa k odvolaniu matky vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že je v záujme maloletého, aby mal čo najširší kontakt so svojim otcom rešpektujúc jeho potreby tak, aby ich vzájomné citové väzby neboli prerušené, ale naďalej rozvíjané. Uviedol, že nakoľko sa rodičia nedokázali napriek snahe dohodnúť na úprave styku, je potrebné, aby o uvedenom rozhodol súd.

9. Matka maloletého sa vyjadрила k vyjadreniu otca písomným podaním, v ktorom uviedla, že nakoľko si maloletého otec vyzdvihne v piatok, ona nemá žiadny priestor na výlet, prechádzku s maloletým, a teda nemá právo na to, aby so synom trávila víkend. Uviedla, že trvá na tom, aby sa otec s maloletým stretával každý druhý víkend od piatku do nedele, aby aj ona mala možnosť so synom zažiť voľnočasové aktivity a spoločné zážitky. Preto navrhla, aby súd zrušil rozhodnutie a rozhodol v zmysle jej návrhu.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 14P/47/2021-68 zo dňa 18.02.2022, právoplatným dňa 23.02.2022 súd schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej bol maloletý Y. O. zverený do osobnej starostlivosti otca, matka bola zaviazaná platiť výživné na maloletého v sume 30,- eur mesačne, ktoré je povinná poukazovať otcovi vopred, vždy do 20. dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca (výrok I.), styk matky s maloletým bol ponechaný na dohodu rodičov (výrok II.), bol zrušený dohľad určený nad výchovou maloletého rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 16P/41/2020-234 zo dňa 16.08.2021 (výrok III.), týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 16P/41/2020-234 zo dňa 16.08.2021 vo výrokoch o úprave práv a povinností rodičov k maloletému (výrok IV.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

11. Vzhľadom na uvedené krajský súd vyzval matku maloletého, či trvá na podanom odvolaní. Matka maloletého na výzvu súdu uviedla, že berie svoje odvolanie späť vo vzťahu k výroku V. napadnutého rozsudku, teda v časti týkajúcej sa styku otca s maloletým. Pokiaľ ide o výrok VII. napadnutého rozsudku, trvá na podanom odvolaní v tejto časti a žiada, aby súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a zohľadnil skutočnosť, že je nezamestnaná.

12. Na konania podľa Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), ktorým je i konanie o rozvod manželstva, sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak CMP neustanovuje inak (§ 2 ods. 1 CMP).

13. Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

14. Podľa § 369 ods. 2 CSP, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

15. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

16. Späťvzatie odvolania je dispozitívnym úkonom, ktorým účastník stráca právo opätovne podať odvolanie. Odvolanie môže vziať späť iba ten účastník, ktorý odvolanie podal - odvolateľ. Na účinné späťvzatie odvolania sa nevyžaduje ani súhlas druhého účastníka (v danej veci navrhovateľa - manžela), ani súhlas súdu. K späťvzatiu odvolania môže dôjsť až do okamihu, kým súd o podanom odvolaní nerozhodne. O späťvzati odvolania, o ktorom nebolo rozhodnuté, odvolací súd rozhodne uznesením, ktorým odvolacie konanie zastaví.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnej veci odvolateľka vzala späť svoje odvolanie, v časti výroku V. napadnutého rozsudku, skôr, ako o odvolaní rozhodol odvolací súd, v intenciách citovanej právnej úpravy bolo odvolacie konanie v tejto časti zastavené.

18. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) preskúmal vec v medziach daných ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku VII. je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP v spojitosti s ustanovením § 2 ods. 1 CMP ako vecne správne potvrdiť.

19. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol matkou spochybnený vo výroku I., II., III., IV., VI., VIII., IX., v týchto výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolanie vo vzťahu k výroku V. vzala späť, odvolací súd sa ich preto nedotýkal. Odvolanie matky smerovalo proti výroku VII. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania štátu.

20. V danej veci súd prvej inštancie svojim uznesením zo dňa 01.03.2021, č.k. 16P/41/2020-130 ustanovil znalca z odboru psychológie a odvetvie klinická psychológia detí a dospelých K.. M. G., s miestom výkonu G. U. XX, K., ktorému uložil, aby zodpovedal nasledovné otázky: u ktorého z rodičov sú vytvorené lepšie podmienky na starostlivosť o maloletého, ku ktorému z rodičov má maloletý silnejšiu citovú väzbu, ktorý z rodičov svojimi osobnostnými, morálnymi a charakterovými vlastnosťami dáva záruku lepšej výchovy a opatery maloletého do budúcnosti, a či možno konštatovať, že by v doterajšom vývoji maloletého boli prejavy nesprávneho výchovného vplyvu buď matky alebo otca, aké citové vzťahy má maloletý vytvorené ku svojim rodičom a aké sú tieto vzťahy zo strany rodičov k maloletému, či je v záujme maloletého aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky, alebo zverený do osobnej starostlivosti otca, z hľadiska správneho vývoja maloletého, budovania väzieb k rodičom, aký by prípadne mal byť v časovom vyjadrení kontakt druhého rodiča s maloletým, uviesť iné zistenia, ktoré by mohli byť významné pre rozhodnutie o ďalšom výchovnom prostredí maloletého, či je u matky v súčasnosti prítomná nejaká duševná porucha, prípadne ochorenie súvisiace so životným štýlom (porucha alkoholového spektra a neuropsychiatrických porúch, akou je závislosť od alkoholu, ak áno, ovplyvňuje nejakým spôsobom schopnosť matky vykonávať starostlivosť o maloletého, a ak áno, tak akým spôsobom a v akom rozsahu, ak áno, sú dostupné riešenia (napr. dodržiavanie režimových opatrení, protialkoholická liečba a pod.), ktoré by znížili, či vylúčili, nepriaznivé vplyvy zistenej duševnej poruchy, prípadne inej poruchy na schopnosť matky vykonávať starostlivosť o maloletého. Znalec si za účelom vypracovania znaleckého posudku, najmä na zodpovedanie otázok vyžadujúcich vedomosti z odvetvia psychiatria, mohol pribrať znalca- konzultanta z iného odboru. Súčasne uložil otcovi maloletého aby zložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania v sume 400,00 eur v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 207 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a § 49 ods. 2 CMP, keďže navrhovateľ navrhol aby bolo nariadené znalecké dokazovanie.

21. Znalec predložil Okresnému súdu Prievidza dňa 14.05.2021 znalecký posudok č. XX/XXXX, v ktorom zodpovedal na všetky otázky, položené súdom.

22. Uznesením zo dňa 24.05.2021, č. k. 16P/41/2020-191, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.06.2021, priznal súd prvej inštancie znalcovi K.. M. G. znalečné vo výške 1 319,52 eur s tým, že 400,- eur bude zaplatených zo zálohy zloženej otcom a suma 919,52 eur bude vyplatená z rozpočtových prostriedkov súdu. Suma 919,52 eur bola znalcovi vyplatená z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Prievidza dňa 29.06.2021.

23. V zmysle ustanovenia § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

24. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 CMP účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

26. Podľa ustanovenia § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Podľa ustanovenia § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP).

28. Podľa ustanovenia § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

29. Povinnosť súdu rozhodnúť o trovách konania sa týka v nesporovom konaní trov štátu. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, je preto súd povinný o týchto trovách štátu (pokiaľ samozrejme vznikli) rozhodnúť. Štát má v konaní o náhradu trov postavenie procesnej strany, z ktorého procesného postavenia preň vyplýva nárok na náhradu tých trov, ktoré mu vznikli v dôsledku vyplatení znaleckej odmeny.

30. Konanie o rozvod manželstva a s tým spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode (§ 100 CMP) nie je sporovým konaním, v ktorom by bolo možné konštatovať procesný úspech jednej, či druhej strany sporu. V danej veci bolo zabezpečenie znaleckého dôkazu potrebné z hľadiska meritórneho rozhodnutia súdu vo veci samej, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti súdneho konania, ktorá musí byť prítomná ako nosná a elementárna zásada súdneho konania aj pri rozhodovaní súdu o náhrade trov konania, je spravodlivé, aby sa podieľali tak matka, ako aj otec rovnakou mierou na náhrade trov konania štátu, ktoré nevyhnutne a účelne v konaní vznikli. V danej veci vznikli trovy konania štátu vyplatením časti znaleckého z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Prievidza, pričom znalecké dokazovanie bolo súdom nariadené o skutočnostiach uvedených oboma rodičmi a v ich záujme, je preto daná povinnosť oboch rodičov zhodne a v rovnakej miere nahradiť štátu trovy, ktoré v konaní vznikli.

31. Pokiaľ ide o námietku matky maloletého, že je nezamestnaná, túto tvrdenú skutočnosť žiadnym spôsobom súdu neosvedčila (otec vo svojom vyjadrení tvrdil, že matka pracuje). Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak, vzhľadom k čomu, aj podľa názoru odvolacieho súdu (za stavu, že neboli preukázané dôvody indikujúce v prospech záveru o oslobodení od ich platenia ani zo strany jedného rodiča), vznikla v danej veci povinnosť oboch rodičov zhodne a v rovnakej miere nahradiť štátu trovy, ktoré v konaní vznikli, a to v pomere 50 % vo vzťahu ku každému z účastníkov konania zvlášť, teda po 659,76 eur, v ktorej výške súd prvej inštancie v celom rozsahu správne účastníkov k ich náhrade zaviazal, a teda matku zaviazal na náhradu vo výške 659,76 eur a otca vo výške 259,76, nakoľko tento zložil preddavok vo výške 400,- eur na trovy znaleckého dokazovania.

32. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku VII. o trovách konania štátu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny.

33. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).